

توصیه‌های امام خمینی(ره) به مناجات شعبانیه + کلیپ

این سه ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان برکات بسیاری نصیب انسان می‌کند. شرافت این سه ماه در زبانها و در عقلا و در فکرها نمی‌گنجد.

این سه ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان برکات بسیاری نصیب انسان می‌کند. شرافت این سه ماه در زبانها و در عقلا و در فکرها نمی‌گنجد.

به گزارش خبرگزاری مهر، امام خمینی(ره) در آثار و سخنان خود، در مورد اهمیت و فضیلت ماه‌های رجب، شعبان و رمضان خصوصاً مناجات شعبانیه مطالب بسیاری فرمودند که اکنون در این مجال مروری بر مهمترین این عبارات خواهیم داشت:

این سه ماه رجب و شعبان و ماه مبارک رمضان، برکات بسیار نصیب انسان، انسانهایی که می‌توانند استفاده کنند از این برکات، شده است ... و شرافت این سه ماه در زبانها و در عقلا و در فکرها نمی‌گنجد و از برکات این ماهها ادعیه‌ای است که وارد شده است در این ماهها. ما امروز در ماه شریف شعبان واقع هستیم، و مناجات شعبانیه از بزرگترین مناجات و از عظیمترین معارف الهی و از بزرگترین اموری است که آنهایی که اهلش هستند می‌توانند تا حدود ادراک خودشان استفاده کنند. (جلد ۱۷ - صفحه ۴۵۶)

مناجات مشترک همه ائمه(ع)

مناجاتی که در ماه شعبان هست و من در نظر ندارم که در هیچ یک از ادعیه گفته شده باشد که ادعیه مال همه ائمه است. این دعای شعبان، مناجات شعبان، مناجات همه ائمه است و در این، مسائل بسیار هست، معارف بسیار هست و ادب اینکه انسان چه جور باید با خدای تبارک و تعالی مناجات کند. ما غافلیم از این معانی که وضع چی است. شاید بعضی از جهال ما هم اینطور اعتقاد دارند که این ادعیه وارد شده و این چیزهایی که از ائمه وارد شده است اینها تشریفات است. می‌خواهند ما را یاد بدهند و حال اینکه مسئله این نیست، مسئله این است که در مقابل خدا ایستادند آنها، آنها می‌دانند که در مقابل چه عظمتی ایستادند، آنها معرفت دارند به خدای تبارک و تعالی و می‌دانند چه کنند و مناجات شعبانیه از مناجاتهایی است که اگر یک نفر انسان دلسوخته، یک عارف دلسوخته - نه از این عارفهای لفظی - بخواهد این را شرح کند و شرح کند از برای دیگران، بسیار ارزشمند است و محتاج به شرح است، چنانچه همه ادعیه ائمه - علیهم السلام. (جلد ۲۱ - صفحه ۲)

مناجات شعبانیه، ادب حضور در ضیافت خدا

خودتان را مهیا می‌کنید و سر و ظاهرتان را، سر و صورتتان را یک قدری فرق می‌گذارید با آن وقتی که در خانه هستید. در ضیافت خدا، ماه شعبان برای مهیا کردن این افراد است، مهیا کردن مسلمین است برای ضیافت خدا، ادبش آن مناجات شعبانیه است. من ندیده‌ام در ادعیه، دعایی را که گفته شده باشد همه امامها این دعا را می‌خواندند، در دعای شعبانیه این هست؛ اما من یادم نیست که در یک دعای دیگری دیده باشم که همه ائمه این را می‌خواندند. این مناجات شعبانیه برای این است که شما را، همه را مهیا کند برای «ضيافة الله». (جلد ۱۳ - صفحه ۳۱)

مناجات شعبانیه کافی است برای اینکه امامان ما، امامان بحقند

یک کج فهمی هایی در انسان هست که این کج فهمیها گاهی خیلی زیاد می‌شود. اینها دعا را نمی‌فهمند چی هست، لهذا، خیال می‌کنند که حالا ما خوب، قرآن را می‌گیریم دعا را رها می‌کنیم. اینها نمی‌فهمند که دعا اصلاً چی هست. مضامین ادعیه را نرفته‌اند ببینند که چی هست، به مردم چه می‌گوید، چه می‌خواهد بکند. اگر نبود در ادعیه الا دعای مناجات شعبانیه، کافی بود برای اینکه امامان ما، امامان بحقند؛ آنهایی که این دعا را انشا کردند و تعقیب کردند. تمام این مسائلی که عرفا در طول کتابهای طولانی خودشان یا خودشان می‌گویند در چند کلمه مناجات شعبانیه هست، بلکه عرفای اسلام از همین ادعیه و از همین دعاهایی که در اسلام وارد شده است از اینها استفاده کرده‌اند و عرفان اسلام فرق دارد با عرفان هند و جاهای دیگر.

این دعاهاست که به تعبیر بعض از مشایخ ما (۱) می‌فرمودند که «قرآن، قرآن نازل است، آمده است به طرف پایین و دعا از پایین به بالا می‌رود، این قرآن صاعد است.» معنویات در این ادعیه - آنی که انسان را می‌خواهد آدم کند، آنی که این افرادی که اگر سر خود باشند از همه حیوانات درنده‌تر هستند - این ادعیه با یک زبان خاصی که در دعاها هست اینها این انسان را دستش را می‌گیرد و می‌بردش به بالا، آن بالایی که من و شما نمی‌توانیم بفهمیم، اهلش هستند. (جلد ۱۳ - صفحه ۳۲)

لطفاً صبر کنید ...

<form/>